

Repertoriumnummer 2020/ <i>B236</i>
Datum van uitspraak 14-12-2020
Rolnummer 20/240/B
Famili dossiernummer /
Pro Deo: Datum toekenning: Nummer Fiche: Duur pro deo:

Vrijstelling uitgifterecht:
JA

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

VON-EVT

Veroordeling bijdrage 20
euro geïnd

19NK1015

Aangeboden op
Niet te registreren

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

Vonnis

31ste kamer
Familierechtbank

In de zaak van:

Mevrouw [REDACTED] van Italiaanse nationaliteit, geboren te Brussel
[REDACTED]

Verzoekster,
in persoon aanwezig en bijgestaan door mr. Koen Denoo en mr. Jean-Marc Picard, advocaat met
kantoor te 1060 Brussel, Capouilletstraat 34,

spreekt de rechtbank het volgende vonnis uit:

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de verklaring van de Belgische nationaliteit van 23.05.2019;
- het negatieve advies van de procureur des Konings te Halle-Vilvoorde d.d. 11.09.2019, afgeleverd aan verzoekster op 20.09.2019;
- het verzoek tot verzending aan de rechtbank bij aangetekende post d.d. 02.10.2019;
- het nationaliteitsdossier;
- de conclusie van verzoekster, digitaal neergelegd op 11.05.2020;
- de stukken van verzoekster, digitaal neergelegd op 13.05.2020 en 14.05.2020.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 23.11.2020. Op deze zitting hoorde de rechtbank verzoekster en haar raadslieden, alsook mevrouw Katrien De Hertog, parketjuriste bij het parket van de procureur des Konings, in haar mondeling advies. Vervolgens nam de rechtbank de zaak in beraad.

De toepasselijke bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden in acht genomen.

2. Wat voorafging

Verzoekster, mevrouw [REDACTED] is geboren te Brussel op [REDACTED] en woont sinds haar geboorte in België. Haar vader [REDACTED] heeft de Italiaanse nationaliteit en haar moeder [REDACTED] de Belgische nationaliteit.

Op 23.05.2019 legde verzoekster voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van Ternat een verklaring af tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit op grond van art. 12bis §1, 1° van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit (hierna WBN). Er werd diezelfde dag een ontvangstbewijs afgeleverd aan verzoekster.

Art. 15, §3, eerste lid WBN bepaalt dat de procureur des Konings, binnen vier maanden te rekenen van de datum van het voormelde ontvangstbewijs, een negatief advies kan uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of als de grondvoorwaarden, die hij moet aanduiden, niet vervuld zijn.

De procureur des Konings van Halle-Vilvoorde verleende een negatief advies gedateerd op 11.09.2019, ontvangen door verzoekster op 20.09.2019.

Art. 15, §5 WBN bepaalt dat de belanghebbende bij een aangetekende brief aan de ambtenaar van de burgerlijke stand kan vragen zijn dossier aan de familierechtbank over te zenden, binnen vijftien dagen na de ontvangst van het negatieve advies.

Verzoekster verzocht de ambtenaar van de burgerlijke stand op 02.10.2019 om het dossier over te zenden naar deze rechtbank, waaraan de ambtenaar gevolg gaf.

3. Bevoegdheid van de rechtbank

Deze rechtbank is bevoegd om kennis te nemen van de vordering van verzoekster (zie art. 572bis, 1° en art. 629, 8° Gerechtelijk Wetboek).

4. Ontvankelijkheid van de vordering

De vordering van verzoekster werd tijdig ingesteld binnen de voormelde termijn van 15 dagen en is ontvankelijk.

5. Beoordeling ten gronde

De nationaliteitsverklaring van verzoekster is gesteund op art. 12bis, §1, 1° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (WBN), dat op het moment van de nationaliteitsverklaring bepaalde:

“Kunnen de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15:

1° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;*
- b) en in België geboren is en er sedert zijn geboorte zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd op grond van een wettelijk verblijf”.*

In zijn negatief advies verzet de procureur des Konings zich tegen de nationaliteitsverkrijging door verzoekster, aangezien niet zou zijn voldaan aan de grondvoorwaarde van de hoofdverblijfplaats in België op grond van een wettelijk verblijf sedert de geboorte, als volgt (onderlijning door de rechtbank):

“Betrokkene dient aan te tonen dat zij vanaf haar geboorte wettelijk verblijf heeft in België. Onder wettelijk verblijf dient verstaan te worden in het bezit zijn van een verblijfstitel zodra men in de mogelijkheid is om deze aan te verkrijgen (i.e. vanaf de leeftijd van 12 jaar). Betrokkene beschikt pas sinds 03/05/1990 over een verblijfstitel (EEG-kaart en later E+kaart). De voorgaande titels van verblijf kunnen conform vaststaande rechtspraak niet in aanmerking worden genomen voor de vereiste van wettelijk verblijf in België (Arrest d.d. 18/12/2018 Hof van Beroep Brussel)”.

Het is niet betwist dat verzoekster geboren is in België, er sedert haar geboorte haar hoofdverblijfsplaats heeft gevestigd en op het moment van zijn nationaliteitsverklaring de leeftijd van 18 jaar had bereikt - dit blijkt ook uit het Rijksregister. Het verzet van de procureur des Konings betreft enkel de vraag of verzoekster sedert haar geboorte wettelijk verblijft in België.

Volgens de procureur des Konings beschikt verzoekster pas over een hoofdverblijfplaats in België op grond van een wettelijk verblijf in de zin van art. 7bis, §2, eerste lid, 2° WBN vanaf 03.05.1990, wanneer zij een “E kaart” als verblijfstitel ontving.

Verzoekster is het daar niet mee eens. Zij vraagt de rechtbank in hoofdorde om het negatief advies van de procureur des Konings ongegrond te verklaren en in ondergeschikte orde, om een prejudiciële vraag te stellen aan het Europees Hof van Justitie of de artikelen 3 en 4 van het Koninklijk Besluit (KB) van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde de verkrijging van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken, al dan niet in strijd zijn met artikel 25 van de richtlijn 2004/38/EU van 29 april 2004 betreffende het vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden.

De rechtbank stelt vast dat artikel 1, §2, 1° WBN ‘hoofdverblijfplaats’ definieert als de plaats van inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister.

Artikel 7bis WBN bepaalt inzake het ‘wettelijk verblijf’ het volgende (onderlijning door rechtbank):

“§ 1. Voor de toepassing van de bepalingen van dit Wetboek inzake verkrijging of herkrijging van de Belgische nationaliteit, moet de vreemdeling zijn hoofdverblijfplaats in België hebben gevestigd op grond van een wettelijk verblijf, en dit zowel op het ogenblik van het indienen van zijn verzoek of verklaring als gedurende de onmiddellijk hieraan voorafgaande periode. Zowel het wettelijk verblijf als het hoofdverblijf dienen ononderbroken te zijn.

§ 2. Onder wettelijk verblijf wordt verstaan :

1° wat het ogenblik van de indiening van zijn verzoek of verklaring betreft : toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of om er zich te vestigen op basis van de vreemdelingenwet;

2° wat de voorafgaande periode betreft : toegelaten of gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen overeenkomstig de vreemdelingenwet of de regularisatiewet.

Voor de burgers van de Europese Unie en hun familieleden bedoeld in artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de periode tussen de datum van de indiening van hun aanvraag en de datum waarop hun dat recht op verblijf is toegekend, gelijkgesteld aan een gemachtigd verblijf in de zin van paragraaf 2, 2°.

Voor de vluchtelingen erkend overeenkomstig het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 wordt de periode tussen de datum van de indiening van hun aanvraag tot internationale bescherming en de datum van de erkenning van het statuut van vluchteling door de bevoegde minister, gelijkgesteld aan een gemachtigd verblijf in de zin van paragraaf 2, 2°.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, welke documenten in aanmerking komen als bewijs van het in het eerste lid bedoelde verblijf.

§ 3. In de gevallen bepaald in dit Wetboek wordt het ononderbroken karakter van het verblijf bedoeld in § 2 niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheden van hoogstens zes maanden, voor zover deze afwezigheden in totaal de duur van een vijfde van de in dit Wetboek vereiste termijnen voor verkrijging van de nationaliteit niet overschrijden."

Artikel 4 van het Koninklijk Besluit (KB) van 14 januari 2013 somt de verblijfsdocumenten op die in aanmerking moeten worden genomen als bewijs van het wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, § 2, eerste lid, 2° WBN:

1° de verblijfstitel " A. het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister B-tijdelijk verblijf", opgesteld overeenkomstig de bijlage 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2° de verblijfstitel " B. het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister", opgesteld overeenkomstig de bijlage 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3° de " H. Europese blauwe kaart ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 6bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

4° de " C. identiteitskaart voor vreemdeling ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

5° de " EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 7bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

6° de " verklaring van inschrijving ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 8 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

7° het " document ter staving van duurzaam verblijf ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 8bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

8° de " verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 9 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

9° de " duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 9bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
10° het document opgesteld overeenkomstig de bijlage 15 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voor zover het in de volgende gevallen afgegeven werd :

a. indien de Burgemeester of diens gemachtigde zich in de onmogelijkheid bevindt de vreemdeling onmiddellijk in de bevolkingsregisters in te schrijven, of indien hij zich in de onmogelijkheid bevindt het verblijfsdocument waarop hij recht te kunnen afgeven;

b. indien de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft, of diens gemachtigde, geen beslissing kan nemen inzake de aanvraag voor vernieuwing van de voorlopige machtiging tot verblijf die door de vreemdeling werd ingediend vóór het verstrijken van zijn huidige machtiging tot verblijf."

Volgens artikel 6 van het voormelde KB dienen, naast de stukken opgesomd in artikel 5 van het KB, ook de volgende akten en stavingsstukken bij de nationaliteitsverklaring te worden gevoegd om te bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden voorzien in artikel 12bis, § 1, 1° WBN:

- 1° een getuigschrift van verblijfplaats met overzicht van de adressen en verblijfplaatsen van de betrokkene als bewijs van een onafgebroken hoofdverblijf in België sedert zijn geboorte;
- 2° een verblijfsdocument bedoeld in artikel 4 van dit besluit als bewijs van het wettelijk verblijf sedert zijn geboorte in de zin van artikel 7bis, § 2, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Het nationaliteitsdossier van verzoekster bevat een historiek van het rijksregister, waarin verblijfstitels worden vermeld: "SPEC. I.B. VRM" afgeleverd op "00/00/1966" en geldig tot 25.07.1966, vervolgens diverse "K. EEG" kaarten vanaf 03.05.1990, en ten slotte E+ kaarten vanaf 13.08.2010, maar niet de diverse verblijfsdocumenten zelf.

In nationaliteitsdossiers komt het evenwel aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) toe om de procureur des Konings informatie te verschaffen over het verblijfsstatuut van degene die de nationaliteitsverklaring aflegt in het licht van de nationaliteitswetgeving. Het openbaar ministerie legde ter zitting, op vraag van de rechtbank, een attest voor vanwege DVZ waarin expliciet wordt vermeld dat verzoekster in België werd geboren en steeds op regelmatige wijze in België heeft verbleven.

Het is niet omdat de verblijfsdocumenten zelf niet concreet zouden kunnen worden voorgelegd, aangezien de (oude) dossiers fysiek niet kunnen worden geraadpleegd, onder meer door de coronacrisis, dat verzoekster niet zou voldoen aan de grondvoorwaarde van het wettelijk verblijf sedert de geboorte in de zin van artikel 7bis, § 2, eerste lid, 2° WBN.

De rechtbank ziet ook hoegenaamd niet in hoe verzoekster, als dochter van een Belgische moeder en een Italiaanse vader (EU-burger), vanaf haar geboorte in België sinds haar geboorte niet zou beschikken over een wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis § 2, eerste lid, 2° WBN of over een verblijfstitel in de zin van artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 14 januari 2013. Niet alleen volgde zij als minderjarige het verblijfsstatuut van haar ouders, maar aan jonge kinderen

wordt/werd ook geen eigen verblijfskaart afgeleverd, maar pas (ten vroegste) vanaf het moment waarop zij de leeftijd van 12 jaar bereiken.

Terecht merkt verzoekster nog op dat de verwijzing in het negatieve advies naar het arrest van het hof van beroep te Brussel van 18 december 2018 naast de kwestie is, aangezien dit een situatie betrof waarin de betrokkene die de Belgische nationaliteit wilde verkrijgen, over een zogeheten 'Protocolkaart' beschikte, wat niet het geval is voor verzoekster.

De rechtbank acht het bijgevolg bewezen dat verzoekster voldoet aan alle grondvoorwaarden van artikel 12bis §1, 1° WBN.

De vordering van verzoekster is gegrond.

6. Beslissing van de rechtbank

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op eenzijdig verzoekschrift,

Verklaart de vordering van mevrouw [REDACTED] ontvankelijk en gegrond,

Verklaart het negatieve advies van de procureur des Konings d.d. 11.09.2019 naar aanleiding van de verklaring van mevrouw [REDACTED] tot verkrijging van de Belgische nationaliteit, afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Ternat op 23.05.2019, ongegrond.

Laat de procedurekosten van deze eenzijdige procedure ten laste van verzoekster, begroot op 165 euro rolrecht, te innen door de FOD Financiën, en 20 euro bijdrage Begrotingsfonds juridische tweedelijnsbijstand.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 31ste kamer van de familierechtbank, van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, op 14-12-2020

waar aanwezig waren en zitting namen:

MEVROUW K. VERELST: familierechter,
MEVROUW I. DEVILLERS: griffier.

DEVILLERS

VERELST